

INTEGRITATE ȘI ALTRUIISM ÎN ACTIVITATEA POLIȚIEI ROMÂNE
PROIECT JUDEȚEAN (CAEJ) ÎNȚIAT ȘI IMPLEMENTAT DE LICEUL
TEORETIC „AVRAM IANCU”, CLUJ-NAPOCA
2019-2020

Elevii Liceului Teoretic „Avram Iancu” din Cluj-Napoca și-au propus să obțină informații despre adevărata activitate a Poliției Române. Datorită sprijinului unor agenți dedicați ce și-au făcut timp pentru a discuta cu echipa de liceeni, vă prezentăm perspectiva experților asupra acțiunii și naturii nobile a muncii asidue și uneori insuficient apreciate a polițiștilor clujeni și a cadrelor didactice specializate din Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan”, Cluj-Napoca.

Mulțumiri participanților:

- *Ofițer de Poliție în retragere **Sorin Șeitoaru**, Investigator criminalist.*
- *Agent Șef Ciprian Rafa, Poliția Municipiului Cluj-Napoca, Compartimentul Investigații Criminale.*
- *Inspector Principal Ionuț Gelu Moldovan, IPJ Cluj, Serviciul Investigații Criminale.*
- *Comisar de Poliție Daniel Pițigoi.*
- *Subcomisar de Poliție Marian Bora.*
- *Inspector de Poliție Carla Pop.*
- *Ofițer de Poliție, Instructor Drept Penal, Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan”, Cluj-Napoca .*
- *Instructor Limbi Străine și Comunicare, Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan”, Cluj-Napoca.*
- *Ofițer de Poliție, Instructor Criminalistică, Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan”, Cluj-Napoca.*

Echipa de reporteri:

- **Bocica Ana-Maria**
- **Farcaș Paula**
- **Mladin Cătălina**
- **Șeitoaru Mihnea**
- **Baciu Andrei - Suciu Andrei**

Coordonatori:

- Director, Prof. Turcu Adina Claudia**
- Prof. Dragolea Ruxandra Diana**
- Prof. Turcu Luana**
- Prof. Bucătariu Nicoleta**

Interviu acordat elevilor Liceului Teoretic „Avram Iancu”, Cluj-Napoca, în cadrul proiectului național „INTEGRITATE ȘI ALTRUISM ÎN ACTIVITATEA POLIȚIEI ROMÂNE”

Coordonator: prof. Ruxandra Diana Dragolea

Respondent: Ofițer de Poliție în retragere, Investigator criminalist Sorin Șeitoru

Reporter: Mihnea Șeitoaru

Un grup de elevi din Liceul Teoretic „Avram Iancu”, în cadrul unui proiect intitulat „INTEGRITATE ȘI ALTRUISM ÎN ACTIVITATEA POLIȚIEI ROMÂNE”, vor să consolideze imaginea pozitivă a forțelor de ordine și a Poliției Române în rândul tinerilor. Pentru asta te rugăm să ne răspunzi la câteva întrebări.

1. Să începem cu începutul carierei tale. Chiar dacă suntem siguri că ai mai răspuns la această întrebare, am dori să știm ce te-a determinat să devii reprezentant al forțelor de ordine?

Mă numesc Sorin Șeitoaru și timp de douăzeci și doi de ani am activat în structura de Investigații Criminale din cadrul Poliției Municipiului Cluj-Napoca. Pot să spun că nu mi-am dorit de mic să fiu polițist. Inițial am ales o altă carieră, fiind student la politehnică, dar situația economică și socială de la mijlocul anilor 90 m-a determinat să mă îndrept spre cariera de polițist.

2. Vedem în acest an dificil cât de importantă, dar și cât de complexă și uneori riscantă este activitatea Poliției Române. Ce impact are acest domeniu al legii și ordinii asupra personalității unei persoane active în cariera ta?

Ce nu te omoară te fortifică, așa că acest domeniu îți întărește caracterul, deși fizic și psihic te consumă foarte mult. Nu este ușor.

3. Am ajuns la concluzia că societatea ar trebui să ofere mai mult sprijin celor care fie își riscă viața pentru noi, fie ne apără și încearcă să ne ajute. Cum se poate realiza acest deziderat?

Prin mai mult bun simț. Nu legea neapărat trebuie să guverneze societatea, ci bunul simț. Oamenii nu trebuie să se teamă de poliție sau de polițiști, trebuie să se teamă de lege, dar în același timp să aibă mult bun simț, iar șmecheria ieftină să dispară.

4. Discutam cu elevii Liceului Teoretic „Avram Iancu” despre faptul că polițiștii au contact direct și constant cu latura negativă a oamenilor. Cum se explică atunci paradoxul viziunii pozitive, a aprecierii omenirii dovedite de faptul că ai lucrat permanent pentru societate? Cum te afectează acest contact cu dimensiunea întunecată a oamenilor?

Nu e un paradox. Pur și simplu apreciem oamenii buni și de valoare și avem satisfacția că pedepsim componenta negativă a societății.

5. Cum ai descrie perioada de pregătire prin care ai trecut pentru a ajunge unde ești acum? Ca un maraton. La început pare ușor pentru că ești odihnit. Apoi intervine oboseala și sentimentul că

nu mai poți, dar trebuie să mergi mai departe. Iar la urmă, după ce treci linia de sosire, ai satisfacția victoriei și a împlinirii profesionale.

6. Te-a inspirat o persoană anume, o carte sau un film în alegerea carierei?
După părerea mea, în alegerea unei cariere și a vieții pe care o vei duce nu trebuie să te inspire nici filme, nici cărți. Pe mine m-a inspirat familia în alegerea carierei, și totodată m-au susținut, fapt pentru care le sunt recunoscător, iar recunoștința nu se prescrie – în sensul juridic al prescripției.
7. Tot din perspectivă cronologică, care ar fi schimbările majore pe care le-ai detectat în evoluția societății pe parcursul carierei tale? Ce aspecte s-au schimbat cel mai mult?
Din păcate pot să spun că societatea a involuat. Sistemul de valori e bulversat total. Corectitudinea, cinstea, politețea au devenit dizabilități – iar minciuna, ipocrizia, fariseismul au devenit calități, sau chiar criterii de promovare. Păcat.
8. Te rugăm să ne povestești despre un moment în care ai avut ocazia de a fi mulțumit de cariera ta, când ai fost mândru de ea.
Am fost decorat de ultimii doi Președinți ai României. Cred că asta spune tot.
9. Ce dificultăți întâmpină un reprezentant al Forțelor de Ordine în activitatea cotidiană și cum ar putea fi acestea ameliorate, sau măcar ținute sub control?
Principala dificultate este ambiguitatea legislativă. Legile lasă loc de interpretare și sunt făcute să servească anumite interese. Prin asta polițiștii sunt expuși tot timpul.
10. Mulți colegi de-ai noștri sunt fascinați de realitatea pe care o vedem reprezentată în emisiunile britanice, americane sau chiar australiene și sud-africane dedicate acțiunii poliției și serviciilor de intervenție rapidă, gen 48 Hours, Street Patrol sau Maximum Alert. Cât de similare sau mai bine zis cât de diferite sunt acestea de activitatea ta?
Oarecum în glumă pot să spun că orice asemănare cu realitatea este pur întâmplătoare. Sunt asemănări, dar în aceste emisiuni nu se vede reversul medaliei, nu se vede partea ascunsă: nu se văd frustrările, neajunsurile, oboseala. Lucrurile acestea nu se văd, și acestea ar trebui să fie vizibile în primul rând.
11. Ce rol are tehnologia în domeniul în care lucreți? Ce domenii noi s-au adăugat carierei clasice de polițist(ă) în ultimii ani?
Tehnologia are un rol foarte, foarte mare în momentul de față. Domeniul IT ajută și de multe ori e chiar hotărâtor în administrarea probatoriilor în unele cauze penale. De aceea eu cred că în momentul de față nu poți să lucrezi fără domeniul IT.
12. Ce fel de persoană are șanse de a deveni reprezentant(ă) a Forțelor de Ordine? Ce calități și trăsături ne trebuie în acest domeniu?

Pot deveni polițiști foarte mulți, dar puțini pot să reziste în Poliție. Trebuie caracter puternic, verticalitate, și mult, mult discernământ.

13. Ai avut ocazia să colaborezi cu colegi din alte țări? Dacă da, cum s-a desfășurat colaborarea și ce ne poți împărtăși despre ea?

Da, am colaborat cu polițiști din Austria și am fost impresionat de solitudinea și promptitudinea cu care au răspuns cererilor mele. Totul a decurs simplu și eficient, specific firii lor – doar sunt cunoscuți pentru asta.

14. Ce ai sfătui pe o tânără sau un tânăr care dorește să urmeze o carieră în cadrul forțelor de ordine?

Să se gândească bine și să fie siguri că doresc să urmeze o astfel de carieră. Să uite de filmele, cărțile sau poveștile polițiștilor cunoscuți, să se informeze temeinic despre ce implică meseria de polițist.

15. Ce aspecte ale domeniului tău nu sunt cunoscute în mod normal publicului și consideri că ar trebui conștientizate, aflate?

Publicul trebuie să conștientizeze faptul că și polițiștii sunt oameni – cu emoții, frustrări, slăbiciuni, și nu sunt roboți. Atât.

16. Meseria de criminalist necesită sacrificii în viața personală? Ce trăsături de personalitate crezi că ar fi benefice unui criminalist, respectiv care ar fi cele care ar împiedica succesul? Problemele de servicii nu trebuie amestecate cu viața personală. Dacă faci asta greșești, drept care poți avea insucces ori în viața personală, ori în carieră, ori în amândouă.

17. Având în vedere libera circulație în cadrul Uniunii Europene, respectiv în condiții relativ ușoare oriunde pe glob, la care dintre infracțiuni consideri că este mai vulnerabilă România: trafic de persoane, contrabandă cu substanțe interzise sau terorism?

Clar trafic de persoane. Pentru terorism suntem prea mici și neînsemnați, pentru droguri suntem prea săraci. Suntem însă destul de săraci pentru ca anumiți indivizi să profite de oameni care nu au nimic, nimic în lume în afară de viața lor.

18. Dacă întrebările noastre nu au acoperit mesajul pe care vrei să ni-l transmiți, te rog să ne comunicai orice sfat sau informație pe care crezi că ar trebui să le cunoaștem.

Ar mai fi multe de spus, dar poate cu altă ocazie. Mulțumesc.

Interviu acordat elevilor Liceului Teoretic „Avram Iancu”, Cluj-Napoca, în cadrul proiectului național „INTEGRITATE ȘI ALTRUISM ÎN ACTIVITATEA POLIȚIEI ROMÂNE”

Coordonator: prof. Ruxandra Diana Dragolea

Respondent: Agent Șef Rafa Ciprian, Poliția Municipiului Cluj-Napoca,
Compartimentul Investigații Criminale.

Reporter: Mihnea Șeitoaru

1. Să începem cu începutul carierei dumneavoastră, chiar dacă suntem siguri că ați mai răspuns la această întrebare: Ce v-a determinat să deveniți reprezentant al Forțelor de Ordine? M-a determinat să aleg cariera de polițist (care este o meserie de vocație), dorința de dreptate, de apărare a celor care nu pot face acest lucru. M-a influențat și faptul că tatăl meu urmase o carieră militară.
2. Vedem în acest an dificil cât de importantă, dar și cât de complexă și uneori riscantă este activitatea Poliției Române. Ce impact are acest domeniu al legii și ordinii asupra personalității unei persoane active în cariera dumneavoastră?

Are impact asupra personalității, acesta e motivul pentru care nu oricine poate practica această meserie. Ați văzut ce s-a întâmplat cu sportivii de la clubul Dinamo, care dintr-o reminiscență pe model sovietic, sunt și polițiști și care, pe perioada stării de urgență, au fost scoși să facă muncă de poliție, ordine publică. Aproape toți au fost copleșiți.

3. Am ajuns la concluzia că societatea ar trebui să ofere mai mult sprijin celor care fie își riscă viața pentru noi, fie ne apără și încearcă să ne ajute. Cum se poate realiza acest deziderat? Prin implicare, mai mult spirit civic.
4. Discutam cu colegii despre faptul că dumneavoastră aveți contact direct și constant cu latura negativă a oamenilor. Cum se explică atunci paradoxul viziunii pozitive, a aprecierii omenirii dovedite de faptul că lucrați permanent pentru societate? Cum vă afectează acest contact cu dimensiunea întunecată a oamenilor?

Chiar dacă ne lovim constant de latura negativă a societății, ne-am asumat că trebuie să fim ca un scut între majoritatea care respectă normele legale și morale și cei care le sfidează și le încalcă.

5. Cum ați descrie perioada de pregătire prin care ați trecut pentru a ajunge unde sunteți acum?

O perioadă cu emoții și multe visuri, aveam 19 ani când am intrat la școala de poliție.

6. V-a inspirat o persoană anume, o carte, un film sau o situație concretă în opțiunea dumneavoastră pentru cariera pe care o aveți în prezent?

În mod sigur am fost inspirat și de cărțile citite, în special de seria de romane a cunoscutei Agatha Christie.

7. Am aflat recent de la colegii dumneavoastră cât de complexă este pregătirea unei persoane tinere care se dedică acestui domeniu. Ce amintiri aveți din perioada studiilor și pregătirii dumneavoastră?

Acum îmi amintesc cu drag de acea perioadă, mai ales că am făcut școala militară și pentru mine a fost ca o „summer camp” de aproape 2 ani. A fost o pregătire completă în care am asimilat cunoștințe juridice, antrenament tactic și disciplină militară.

8. Tot din perspectivă cronologică, am dori să aflăm care ar fi schimbările majore pe care le-ați detectat în evoluția societății pe parcursul carierei dumneavoastră? Ce aspecte s-au schimbat cel mai mult?

Oamenii își cunosc tot mai mult drepturile, ceea ce obligă și instituțiile de aplicare a legii să dea dovadă de mai mult profesionalism și transparență.

9. Vă rugăm să ne povestiți despre un moment în care ați avut ocazia de a fi mulțumit de cariera dumneavoastră, care v-a făcut mândru.

Au fost mai multe astfel de momente și fac referire la cele când, împreună cu colegii mei, am reușit să identificăm și să arestăm persoane care au sustras bunuri sau au săvârșit fapte cu violență. Mulțumirea a fost mai mare în special când am reușit să recuperăm și să restituim bunurile celor care au fost victime ale acestor infractori.

10. Ce dificultăți întâmpină un reprezentant al Forțelor de Ordine în activitatea cotidiană și cum ar putea fi acestea ameliorate, sau măcar ținute sub control?

Slaba implicare a societății civile, lipsa acută de personal din Poliția Română, ghiveciul legislativ existent și dotarea nu tocmai la standardele secolului 21 într-o țară UE.

11. Mulți colegi de-ai noștri sunt fani ai emisiunilor britanice, americane sau chiar australiene și sud-africane dedicate acțiunii poliției și serviciilor de intervenție rapidă, gen 48 Hours, Street Patrol sau Maximum Alert. Cât de similare sau mai bine zis cât de diferite sunt acestea de activitatea dumneavoastră?

Nici în țările la care faceți referire realitatea nu e ca în emisiunile precizate. Aceste reportaje trebuie să facă rating și să prezinte ceva senzațional. Nu totdeauna activitatea este așa plină de adrenalină și nici nu se lasă cu urmăritori și focuri de armă. Activitatea mea e mai mult focalizată pe partea de adunare de probe, cercetare și analiză.

12. Ce rol are tehnologia în domeniul în care lucrați? Ce domenii noi s-au adăugat carierei clasice de polițist(ă) în ultimii ani?

Tehnologia are un rol important, a început și la noi recent să se achiziționeze drone, utile la căutarea persoanelor dispărute și a infractorilor, body-cam-uri, etc. Domeniile noi tind spre infracțiunile săvârșite în mediul online.

13. Ce fel de persoană are șanse de a deveni reprezentant(ă) a Forțelor de Ordine? Ce calități și trăsături ne trebuie în acest domeniu?

O persoană are șanse de a deveni reprezentat(a) a Forțelor de Ordine dacă are un caracter puternic, dacă e cinstit, responsabil, altruist și conștient de faptul că aceasta este o meserie de vocație.

14. Ați avut ocazia să colaborați cu colegii dumneavoastră din alte țări? Dacă da, cum s-a desfășurat colaborarea și ce ne puteți împărtăși despre ea?

Nu am avut ocazia să colaborez cu colegi din străinătate. Sper să am această ocazie pe viitor.

15. Ce ați sfătui pe o tânără sau un tânăr care dorește să urmeze o carieră în cadrul forțelor de ordine?

Să fie sigur că asta își dorește să facă, să fie conștient că nu e ca în filme și să se pregătească temeinic.

16. Ce aspecte ale domeniului dumneavoastră nu sunt cunoscute în mod normal publicului și considerați că ar trebui conștientizate, aflate?

Publicul larg asociază Poliția în special cu cei de la Rutieră sau Ordine Publică. E oarecum normal, ei acționează în uniformă, sunt vizibili, dar, „în umbră”, în haine civile, mai există un corp de agenți și ofițeri din poliția judiciară, care, cu multe sacrificii, reușesc să umple închisorile cu infractori, pe care ulterior unii decidenți îi ajută să iasă mai repede, a se vedea recursul compensatoriu.

17. Meseria de criminalist necesită sacrificii în viața personală? Ce trăsături de personalitate credeți că ar fi benefice unui criminalist, respectiv care ar fi cele care ar împiedica succesul?

Judiciariștii (criminaliștii se ocupă în principal cu descoperirea și ridicarea urmelor de la locul faptei), nu prea au viață de familie, trebuie să fie dispuși la efort prelungit și la munca în echipă. Nu e loc pentru oportuniști.

18. Având în vedere libera circulație în cadrul Uniunii Europene, respectiv în condiții relativ ușoare oriunde pe glob, la care dintre infracțiuni considerați că este mai vulnerabilă România: trafic de persoane, contrabandă cu substanțe interzise sau terorism?

România, ca și celelalte țări din spațiul european, este vulnerabilă la toate categoriile de infracțiuni.

Interviu acordat elevilor Liceului Teoretic „Avram Iancu”, Cluj-Napoca, în cadrul proiectului național „INTEGRITATE ȘI ALTRUISM ÎN ACTIVITATEA POLIȚIEI ROMÂNE”
Coordonator: prof. Ruxandra Diana Dragolea

Respondent: Inspector Principal Moldovan Ionuț Gelu, IPJ CLUJ,
Serviciul Investigații Criminale.

Reporter: Mihnea Șeitoaru

1. Să începem cu începutul carierei dumneavoastră, chiar dacă suntem siguri că ați mai răspuns la această întrebare: Ce v-a determinat să deveniți reprezentant al Forțelor de Ordine? În clasa a XI-a am văzut un afiș de recrutare tineri pentru SRI, postat la liceu. M-au atras foarte mult oportunitățile prezentate în acel afiș, fapt pentru care în clasa a XII-a m-am gândit tot mai mult să mă orientez spre SRI, dar, când m-am interesat, mi s-a spus că începând cu acel an, SRI va recruta doar absolvenți de studii superioare, punctual, pe fiecare domeniu în parte și astfel, m-am reorientat spre Poliția Română. Am ales această meserie din câteva considerente, unele subiective, altele obiective, cum ar fi: dorința de a face dreptate, posibilitatea de a purta o uniformă și de a avea o profesie apreciată (la acea vreme) de multe persoane, siguranța locului de muncă și remunerația adecvată pentru acei ani.

2. Vedem în acest an dificil cât de importantă, dar și cât de complexă și uneori riscantă este activitatea Poliției Române. Ce impact are acest domeniu al legii și ordinii asupra personalității unei persoane active în cariera dumneavoastră?

Trăsăturile noastre de personalitate se conturează din primii ani, începând cu școala de ofițeri sau de agenți de poliție și se fundamentează în primii ani de carieră, când ești confruntat cu o sumedenie de

situații la care trebuie să le faci față, să aplici legea și să fii împăcat că ai luat o decizie corectă și că rezultatul acțiunilor tale este cel prevăzut de lege. Impactul este unul major, practic mulți dintre noi ajungem să ne maturizăm forțat și suntem capabili să facem față unor situații inedite, riscante și dificile, de la vârste cuprinse între 20 și 23 de ani, când, din punct de vedere psihologic suntem încă adolescenți.

3. Am ajuns la concluzia că societatea ar trebui să ofere mai mult sprijin celor care fie își riscă viața pentru noi, fie ne apără și încearcă să ne ajute. Cum se poate realiza acest deziderat? Societatea oferă sprijin în mod constant, prin diferite moduri. Cele mai des întâlnite sunt protocoalele de colaborare, parteneriate comune. Un țel al nostru ar fi să ajungem să fim percepuți de toți din jurul nostru ca forțe de sprijin și de acțiune în folosul comunității. Dorim ca societatea să aibă deschidere spre solicitările forțelor de ordine, să manifeste sprijin, să dialogheze, să dea dovadă de receptivitate și cooperare, spre atingerea obiectivelor importante pentru societate, păstrarea liniștii și ordinii, apărarea proprietății, respectarea legilor.

4. Discutam cu elevii Liceului Teoretic „Avram Iancu” despre faptul că dumneavoastră aveți contact direct și constant cu latura negativă a oamenilor. Cum se explică atunci paradoxul viziunii pozitive, a aprecierii omenirii dovedite de faptul că lucrați permanent pentru societate? Cum vă afectează acest contact cu dimensiunea întunecată a oamenilor?

Mi-am creat un scut, încerc să nu mă las afectat de trăsăturile negative cu care iau contact uneori la locul de muncă, iar la momentul în care ajung acasă, să las problemele de la serviciu, la serviciu, iar pe cele personale, acasă. Uneori reușesc, alteori nu, depinde de la caz la caz...am în memorie o întreagă arhivă de stop cadre, de secvențe, de situații mai puțin plăcute, dar asta face parte din meseria mea și trebuie să le facem față, să depășim acele momente – unele dintre ele traumatizante – și să fim capabili să ne facem datoria și în astfel de situații.

5. Cum ați descrie perioada de pregătire prin care ați trecut pentru a ajunge unde sunteți acum? Este o perioadă lungă, începând cu școala militară, urmând apoi diferite cursuri, specializări, studii universitare și post-universitare și pot spune că încă nu s-a finalizat această activitate de pregătire, deoarece cadrul legal a suferit majore schimbări în ultimii ani, motiv pentru care trebuie în permanență să studiem și să fim la zi cu legislația primară și secundară, care stă la baza activităților noastre curente. În viață, învățăm zi de zi alte lucruri și când avem impresia că stăpânim un anumit domeniu, realizăm că trebuie să ne perfecționăm, că au apărut noi metode și mijloace, o nouă legislație.

6. V-a inspirat o persoană anume, o carte, un film sau o situație concretă în opțiunea dumneavoastră pentru cariera pe care o aveți în prezent?

Acel afiș (poster) văzut în liceu m-a determinat într-un final să aleg această profesie.

7. Am aflat recent de la colegii dumneavoastră cât de complexă este pregătirea unei persoane tinere care se dedică acestui domeniu. Ce amintiri aveți din perioada studiilor și pregătirii dumneavoastră?

Totul a început cum nu se putea mai rău pentru niște tineri, absolvenți de liceu, pregătiți pentru distracție....am pătruns într-o școală militară, unde am fost supuși unui tratament specific, riguros, unde distracția devenise un vis...am început să ne maturizăm forțat, să înțelegem că în curând o să fim în stradă, unde va trebui să luăm decizii capitale, că o să avem armament la noi și că orice acțiune a noastră poate avea urmări tragice, dacă nu suntem pregătiți pentru a face față acelor situații. „BALAURUL”...aceasta era porecla comandantului de detașament și era o poreclă bine meritată. Nu a fost o perioadă foarte plăcută, dar, am învățat să fim punctuali, serioși, organizați și pregătiți pentru a lua contact cu strada.

8. Tot din perspectivă cronologică, care ar fi schimbările majore pe care le-ați detectat în evoluția societății pe parcursul carierei dumneavoastră? Ce aspecte s-au schimbat cel mai mult? Societatea este într-o schimbare majoră. Așa cum toate s-au schimbat în ultimii 15-20 de ani (economie, infrastructură, cultură, sport), așa s-a schimbat și societatea. Cred că unul dintre aspectele care s-a schimbat cel mai mult îl reprezintă apariția tehnologiei moderne, fapt pentru care forțele de ordine sunt vâdate la fiecare acțiune pe care o realizează, motiv pentru care acestea trebuie să fie extrem de precise și de corecte în aplicarea legii, deoarece sunt urmărite pas cu pas, transmisiile live devenind banale. Dialogul între cetățean și forțele de ordine a luat și calea internetului, totul fiind posibil de la un click distanță. Indiferent unde se află, cetățeanul are acces la mijloace de comunicare facile, care îi permit să sesizeze de oriunde s-ar afla orice problemă pe care o are, autorităților. Tehnologia este omniprezentă și aceasta a schimbat multe în relația forțe de ordine – societatea civilă.

9. Vă rugăm să ne povestiți despre un moment în care ați avut ocazia de a fi mulțumit de cariera dumneavoastră, care v-a făcut mândru.

Ori de câte ori reușesc să obțin un rezultat semnificativ în munca mea, sunt mândru de ceea ce am obținut și implicit de cariera aleasă. Cele mai emoționante momente sunt cele în care cetățenii te sună sau îți scriu și îți mulțumesc pentru ceea ce ai făcut, pentru faptul că le-ai rezolvat o problemă mai mică sau mai mare.

10. Ce dificultăți întâmpină un reprezentant al Forțelor de Ordine în activitatea cotidiană și cum ar putea fi acestea ameliorate, sau măcar ținute sub control?

Sunt multe dificultăți, unele dintre ele țin de legislația precară, iar altele de dotări, de bugete și alte chestiuni despre care nu aș dori să vorbesc.

11. Mulți colegi de-ai noștri sunt fascinați de realitatea pe care o vedem reprezentată în emisiunile britanice, americane sau chiar australiene și sud-africane dedicate acțiunii poliției și serviciilor de intervenție rapidă, gen 48 Hours, Street Patrol sau Maximum Alert. Cât de similare sau mai bine zis cât de diferite sunt acestea de activitatea dumneavoastră?

A fost și la noi o emisiune de genul acesta, realizată de Christian Sabbagh, care, în parteneriat cu Poliția Capitalei, a participat la zeci de intervenții în stradă. A prezentat o realitate asemănătoare cu cele prezentate de celelalte emisiuni mai sus amintite. Diferența constă în modul de intervenție, dotarea, numărul de patrule existente și legislația fiecărui stat.

12. Ce rol are tehnologia în domeniul în care lucrați? Ce domenii noi s-au adăugat carierei clasice de polițist(ă) în ultimii ani?

Tehnologia ușurează munca. Tehnologia facilitează accesul rapid la informații dintr-un capăt în altul al țării și nu numai. Au apărut departamentele de percheziții informatice, structuri de poliție care investighează infracțiunile comise în mediul on-line (cyber crime).

13. Ce fel de persoană are șanse de a deveni reprezentant(ă) a Forțelor de Ordine? Ce calități și trăsături ne trebuie în acest domeniu?

Orice persoană care îndeplinește condițiile legale pentru a deveni reprezentant al forțelor de ordine. Aceste meserii sunt meserii de vocație, aplicantul trebuie să aibă o anumită înclinație spre alegerea unei asemenea profesii, să fie serios, conștiincios, perseverent, abil și responsabil.

14. Ați avut ocazia să colaborați cu colegii dumneavoastră din alte țări? Dacă da, cum s-a desfășurat colaborarea și ce ne puteți împărtăși despre ea?

Am colaborat în mai multe cazuri cu alți colegi din străinătate. Pot spune că cele mai bune colaborări le-am avut cu colegii din Germania, aceștia au fost cei mai prompti și mai serioși. Există o legislație în domeniu, la care România este parte și există niște obligații pentru fiecare țară semnatară. Infractorii și infracționalitatea nu au granițe, fapt pentru care, doar o bună colaborare inter-state poate sta la baza anihilării unor asemenea rețele transfrontaliere. Colaborarea constă în a răspunde prompt solicitărilor venite de la alte autorități de ordine din alte state, precum și realizarea unor schimburi de informații.

15. Ce ați sfătui pe o tânără sau un tânăr care dorește să urmeze o carieră în cadrul forțelor de ordine?

Să se decidă dacă este capabil să își sacrifice mare parte din viață (ca timp), pentru a urma această carieră, care atrage anumite obligații speciale. Programul de lucru nu este standard, nu există de multe ori sărbători în familie, apar nopți nedormite, zile de nașteri sau alte evenimente ratate. Să fie capabil să facă aceste sacrificii, altfel, să își aleagă altă carieră.

16. Ce aspecte ale domeniului dumneavoastră nu sunt cunoscute în mod normal publicului și considerați că ar trebui conștientizate, aflate?

Riscurile la care suntem expuși zi de zi. Fiecare suntem conștienți că ieșim din casă, din birou, din unitate, pentru a executa o misiune și este posibil să devenim victime. Factorul de stres zilnic, care, în timp, stă la baza apariției unor diverse boli, mai puțin sau mai mult grave.

17. Meseria de criminalist necesită sacrificii în viața personală? Ce trăsături de personalitate credeți că ar fi benefice unui criminalist, respectiv care ar fi cele care ar împiedica succesul?

Stăpânirea de sine, acel sânge rece de care tot auzim că se vorbește. Este esențial ca un criminalist să reușească să își realizeze activitatea curentă, indiferent de ceea ce vede, la ceea ce este expus. El trebuie să aibă stăpânire de sine, să fie puternic din punct de vedere emoțional, să nu se lase copleșit de evenimentul la care participă și să își realizeze activitățile în cel mai bun mod posibil. Criminalistul este omul din umbră, cel care nu iese niciodată în evidență, doar rezultatele muncii sale, care sunt exploatate de alți colegi și care, de cele mai multe ori, culeg laurii.

18. Având în vedere libera circulație în cadrul Uniunii Europene, respectiv în condiții relativ ușoare oriunde pe glob, la care dintre infracțiuni considerați că este mai vulnerabilă România: trafic de persoane, contrabandă cu substanțe interzise sau terorism?

Trafic de persoane, sub forma exportului de carne vie. România este cunoscută ca o piață de tranzit în traficarea de substanțe interzise, deși, în ultimii 10 ani, se observă o creștere accentuată și a consumului de astfel de substanțe în rândul populației țării noastre. Aș tinde să spun că nu jucăm un rol important în Europa, pentru a deveni o țintă pe harta terorismului internațional, iar legislația foarte riguroasă în domeniul deținerii de arme și de substanțe explozive limitează drastic apariția unor astfel de cazuri. Consider că suntem o țară sigură din acest punct de vedere.

Interviu acordat elevilor Liceului Teoretic „Avram Iancu”, Cluj-Napoca, în cadrul proiectului național „INTEGRITATE ȘI ALTRUIISM ÎN ACTIVITATEA POLIȚIEI ROMÂNE”

Coordonator: prof. Ruxandra Diana Dragolea

Respondent: Subcomisar de Poliție Marian Bora

Reporteri: Bocica Ana Maria, Mladin Cătălina

1. Cum ați descrie perioada de pregătire prin care ați trecut pentru a ajunge la punctul la care sunteți acum în cariera dumneavoastră?

Perioada de facultate? Destul de grea, dar a fost ok. Urmasem în prealabil și un liceu de profil militar și de la acel punct, cum sunteți voi, în clasele de liceu, am decis ce doresc. Cu spiritul de unitate militară am fost obișnuit. Prin urmare, mie mi s-a părut ușor să mă adaptez în facultate, la Academia de Poliție, venind din acest sistem.

2. Ne puteți prezenta cu ce se ocupă instituții precum ANAF, DIICOT, DNA și cum lucrați dumneavoastră cu ele?

Noi numim ANAF-ul FISC, pe sistem american. Sunt cei ce colectează taxele de la cetățeni, de la firme. Când cei de la ANAF află că o firmă nu și-a plătit taxele, dar a făcut unele operațiuni financiare care cad în sfera penalului, anunță Poliția, sau peste o anumită sumă, anunță DNA-ul. Noi avem o competență până la 100.000 euro prejudiciu, dacă rețin corect. De acolo sunt alte instituții precum DIICOT. DNA se ocupă cu faptele de corupție inclusiv la funcționarii cu rang înalt.

3. Ce aspecte ale activității dumneavoastră credeți că nu sunt cunoscute opiniei publice și considerați că ar trebui conștientizate?

Cetățenii nu cunosc câtă muncă se depune în instrumentarea unui caz, în probarea activității infracționale a unui suspect. Suntem întrebați de ce nu acționăm mai repede, dar până nu se respectă niște proceduri nu poți să mergi, să îl iei, să îl reții pe suspect. Se adună o grămadă de probe și pro, și contra. Iar dacă de acolo rezultă vina, avem suspiciunea rezonabilă și putem face continuarea urmăririi penale, ulterior putem să îl reținem, cum scrie și în Codul de Procedură Penală. Acești pași se aplică în cazurile de infracțiuni mai grave.

4. Considerați că faptul acesta duce la o oarecare reticență a cetățenilor în a apela la poliție, sau la o mai redusă conștientizare a eforturilor și autorității polițiștilor?

Cred că și mass-media ne face uneori o reclamă negativă. Ați văzut și voi evenimentele din ultima perioadă, se dă vina pe poliție, că nu a acționat la timp. Dar toți infractorii din închisorile țării, hoții, criminalii, de către cine sunt prinși? Sunt pline închisorile, aproape nu mai fac față: trebuie să ne gândim cine i-a capturat. Tot poliția. Bineînțeles, ca în orice domeniu, fiecare pădure cu uscăturile ei.

5. Cu ce cazuri vă confrunțați cel mai frecvent?

Cele mai frecvente sunt furturile – de telefoane, bani, portofele, bagaje; de asemenea, mai sunt tâlhăriile, care sunt furturile prin violență sau prin amenințare, smulgeri de lănțișoare, amenințări cu bătaia. Dar pot să zic că am avut și agresiuni sexuale, violuri, înșelăciuni, dar peste 50-60% sunt furturi.

6. Cum vedeți Poliția Română în 10 ani?

Sper că se va îndrepta într-o direcție și mai bună și sper ca populația să aibă mai multă încredere în noi. Poliția se va perfecționa, dar e nevoie și de îmbunătățire a suportului logistic – echipare, începând de la uniformă, armament, lucruri ce țin de protecție, până la baze de date, instrumente de lucru moderne – mă refer la calculatoare, sisteme performante și chiar schimbări de legislație. Trebuie să se acorde mai multă putere de acțiune polițistului, în opinia mea.

7. Din punct de vedere psihic, cât de tare vă încearcă meseria dumneavoastră?

E destul de stresantă, dar ai și satisfacții mari. Stresantă din ce punct de vedere? Cantitatea de lucru e destul de mare și trebuie să faci și o muncă de calitate, pentru că lucrezi cu oameni, nu cu obiecte. E în joc libertatea unui individ, și dacă ai greșit începând de la o încadrare juridică, poți să afectezi acea persoană. La fel se poate întâmpla dacă faci greșeli cu datele de identificare, de la care poate să sufere o persoană nevinovată. Dar ai și satisfacția că ai prins un hoț sau un tâlhar, că ai făcut tot ce a depins de tine și că va sta închis, unde îi e locul la acel moment.

8. Care e situația cu vârsta de pensionare în cadrul MAI?

E normal să se beneficieze de o oarecare scădere a vârstei. Nu se depune același nivel de stres sau volum de lucru ca și în cazul unui profesor, de exemplu. Angajații din educație lucrează într-un mediu plăcut – normal, sunt și aici incidente. Dar noi lucrând (eu cel puțin) doar cu persoane cu care nu îți face plăcere să interacționezi, slab educate, infractori – resimțim efectele unui anumit nivel de stres.

9. Și cu toate acestea, ce v-a determinat să vă îndreptați spre această meserie?

De mic copil, fiecare se uită la filme, îți dorești să fii partea bună, polițistul. Mai este și influența părinților, exemplul social. Evident, sunt și aspecte foarte plăcute. Când știi că ai ajutat un om, ești fericit. De exemplu, am avut o speță: o doamnă în vârstă a venit bătută foarte rău, lovită violent în zona capului – fusese tâlhărită.

Și de dimineața până seara am reușit să îl identificăm pe agresor, după care a ajuns și a rămas la închisoare.

Interviu acordat elevilor Liceului Teoretic „Avram Iancu”, Cluj-Napoca, în cadrul proiectului național „INTEGRITATE ȘI ALTRUIISM ÎN ACTIVITATEA POLIȚIEI ROMÂNE”

Coordonator: prof. Ruxandra Diana Dragolea

Respondent: Comisar de Poliție Daniel Pițigoi

Reporteri: Farcaș Paula, Suciu Andrei

1. Din perspectivă cronologică, care ar fi schimbările majore pe care le-ați detectat în societate din momentul în care v-ați început cariera?

Din ce am putut constata eu, se observă o schimbare în rău a mentalității oamenilor care comit infracțiuni față de poliție. În fiecare an crește numărul de ultraje comise împotriva polițiștilor. Practic respectul pentru poliție este din ce în ce mai diminuat și oamenii care comit infracțiuni nu mai au frică sau respect față de lege.

Evident, de poliție nu trebuie să ne fie frică, dar s-a diminuat respectul față de poliție și implicit față de lege.

Poliția Română își face treaba cum poate mai bine, însă infractorii sunt tot mai agresivi. Și asta devine tot mai vizibil de la an la an, iar legislația e tot mai permisivă, din păcate, deci merge din ce în ce mai rău, din acest punct de vedere. Spre exemplu, dacă acum 10 ani dacă furai, erau șanse să intri la închisoare, acum dacă furi ceva și ești la prima abatere sigur nu vei intra în arest pe termen lung.

Legislația e mai permisivă, iar infractorii știu asta.

Ca rezultat, poliția are tot mai puțină autoritate.

2. Legislația s-a modificat din cauza aglomerării penitenciarelor?

Legislația nu s-a modificat, doar că percepția s-a schimbat. Trebuie să ne gândim și din perspectiva unui judecător sau procuror. Infracțiunea e aceeași și dacă furi un ou, și dacă furi un laptop. Dar ideea e că sunt niște costuri pe care le presupune să băgăm pe cineva la închisoare, peste 3.000 de lei pe lună, dacă nu mă înșel, și costurile suportate de stat ar fi mult mai mari decât prejudiciul adus societății prin comiterea unei infracțiuni cu o gravitate redusă.

În 2014 s-a modificat Codul Penal fiind introdus pericolul social. Nu se consideră pericol social major dacă cineva fură un obiect. Drept care se va întocmi dosar penal, dar nu se ia măsură privativă de libertate împotriva autorului. Asta la prima abatere. La a doua sau a treia, se poate să intre la închisoare,

dar nu e sigur nici atunci. Pentru infracțiuni ușoare e valabil asta, nu vorbim aici de omoruri, tâlhării sau violuri.

3. Și credeți că asta a dus la o reticență a populației în a apela la poliție?

Eu cred că cetățenii nu cunosc foarte bine atribuțiile Poliției. De multe ori ne-am întâlnit cu situații în care oamenii vin și ne spun „Nu faceți nimic. Uite, vi l-am adus pe acest infractor, v-am spus că a furat, l-ați prins și acum e liber pe stradă!” Problema e că singura măsură pe care Poliția o poate dispune e reținerea pe 24 de ore.

În rest noi doar propunem. Parchetul dispune ce se va întâmpla. Deci nu noi îi dăm drumul.

Oamenii pricep ce văd până la urmă, nu e de învinovățit. Omul vede că l-a prins Poliția pe infractor de pe stradă, iar peste o săptămână e liber. Drept care vin la noi și ne acuză că i-am dat drumul pentru că „suntem pe o mână cu ei”.

În plus nici nu avem o presă foarte favorabilă. Din păcate, ce apare în media sunt cazuri excepționale negative. Nu am văzut în ultima vreme vreun polițist care să fi realizat ceva pozitiv la știrile de la ora 5 sau 7. Dar orice se întâmplă negativ este mediatizat foarte mult.

4. Ce rol are tehnologia în domeniul dumneavoastră?

Din punctul meu de vedere tehnologia este vitală în domeniul nostru și ne ajută din ce în ce mai mult. Spre exemplu, în 2006 când am intrat eu în poliție era extrem de greu să localizezi un telefon. Ți se dădea doar o arie în care era. Acum însă, avem unități specializate care cu asta se ocupă, drept care cresc exponențial șansele să îți recuperezi telefonul. Ei fac o analiză specializată care poate da chiar numele persoanei care îl are, câte cartele a folosit, absolut tot, nominal.

În spațiile publice sunt tot mai multe camere video de supraveghere iar imaginile surprinse de acestea ne sunt foarte utile pentru că pot surprinde foarte bine autorul și momentul săvârșirii infracțiunii. Tehnologia în poliție este folosită și pe partea de investigare a infracțiunilor informatice, dar și pe partea de criminalistică, unde avem anumite softuri pe care le folosim în anchetă.

5. Pentru că mi s-a întâmplat să mi se fure telefonul, doream să vă întreb dacă mai e nevoie de mandat de la judecător pentru a putea localiza telefonul?

Da. Trebuie să facem o cerere la Parchet, în principiu se aprobă. Depinde însă de valoarea telefonului. Pot fi mai mari costurile de localizare și recuperare decât beneficiul care se aduce societății, caz în care cererea nu se aprobă.

De exemplu, în Germania poliția nu se apucă să investigheze o infracțiune dacă costurile lor sunt mai mari decât prejudiciul cauzat. Dacă pe Poliție, Procuratură și alte instituții îi costă mai mult pregătirea și soluționarea cazului decât valoarea bunului în sine, nu se pornește cazul.

6. Credeți că vă confrunțați cu probleme legate de birocrăție? Se produce o îngreunare a sistemului?

Lucrurile merg greu pentru că sunt foarte multe proceduri care trebuie îndeplinite pentru orice hârtie făcută.

Mai este un aspect. La noi nu este ca în filme unde vedeți că un polițist se ocupă exclusiv de un caz. La noi un polițist are 100 de cazuri, în medie. Cazurile noi vin peste el. Statistic, dacă vorbim de un furt (cele mai frecvente infracțiuni), dacă nu s-a reușit identificarea autorului în 48 de ore, șansele de identificare scad foarte mult. Deci e de dorit ca toate investigațiile să fie făcute cât mai rapid. Doar că peste polițistul care se ocupă de caz, mai pot veni alte dosare chiar în următoarele zile.

În multe dintre dosare se fac adrese către alte instituții, iar răspunsul acestora poate dura destul de mult. Sunt niște proceduri care trebuie respectate.

Nici personal nu avem. Suntem puțini, nu trebuie să ascundem acest lucru, dar se iau măsuri pozitive în acest sens, urmând să se facă angajări. Totodată se fac instruirii SAS și trageri mult mai des decât în trecut.

7. Cum vedeți Poliția Română de acum în 10 ani? Care sunt cele mai importante schimbări pe care le doriți implementate?

Prevăd un viitor frumos pentru Poliția Română. Oamenii care vin sunt oameni tineri, oameni frumoși, care vor să facă o schimbare pozitivă, tineri cu idei sau concepții noi care au nevoie de sprijinul nostru. Eu mereu le spun colegilor mei că e foarte important să schimbăm măcar puțin la locul nostru de muncă – fiecare dintre noi. E foarte ușor să vedem doar partea goală a paharului. Dacă ne aducem aportul pozitiv în carieră, e inevitabil să nu se schimbe situația în bine, clar. Ne ajută tehnologia mult, dar le va fi foarte greu colegilor de la Crimă și Infracțiuni Informatică. E foarte logic: tu ești polițist, aceia sunt hackeri. E cam greu să îi prinzi pe aceștia, doar sunt experți în domeniul calculatoarelor. Dar pentru noi, eu văd o ușurare a muncii de poliție pentru că sunt camere de luat vederi cam peste tot. Drept care e foarte greu să se comită infracțiuni în locuri publice fără să rămână dovezi clare. Eu cred că lucrurile vor merge tot mai bine pentru Poliția Română.

8. Ce aspecte ale activității dumneavoastră ați dori să fie mai cunoscute de public?

Avem oameni în societate care sunt empatici cu infractorii. Dacă prindem pe cineva, uneori persoane de etnie romă, aceia fac scandal în public, drept care se strânge lumea în jurul nostru și le ia apărarea cu argumente de genul: „Lăsați-l în pace, doar nu a omorât pe nimeni!”. Lumea nu știe multe din ce facem noi. Nu e totul foarte rapid, sunt multe proceduri. Oamenii vor să se miște mai repede, aproape de azi pe mâine, presează cu telefoanele – nu am nicio problemă, le dau numărul meu. Dar am dori să înțeleagă că încercăm tot ce stă în puterile noastre, doar că suntem puțini, avem proceduri de respectat și nu putem rezolva chiar de azi pe mâine un caz.

Interviu acordat elevilor Liceului Teoretic „Avram Iancu”, Cluj-Napoca, în cadrul proiectului național „INTEGRITATE ȘI ALTRUIISM ÎN ACTIVITATEA POLIȚIEI ROMÂNE”
Coordonator: prof. Ruxandra Diana Dragolea

Respondent: Inspector de poliție Carla Pop

Reporteri: Bocica Ana Maria, Mladin Cătălina

1. Din perspectivă cronologică, care sunt schimbările majore pe care le-ați detectat în evoluția societății pe parcursul carierei dumneavoastră?

În ultimii 5 ani, de când am început să lucrez în poliție, am observat o dezvoltare a infracțiunilor informatice – vorbim de infracțiuni legate de plățile cu cardul, de cumpărături online, dar și de cazuri de pornografie infantilă. Sunt multe astfel de cazuri, chiar și la nivelul județului nostru. De aceea vă spuneam și în prezentarea pe care am avut-o anterior cu colegii voștri că este foarte important să aveți grijă cu cine vorbiți în online, cui și ce poze trimiteți. La vârsta adolescenței, tehnologia și rețelele de socializare fac parte din viața voastră de zi cu zi, iar distribuirea de fotografii între voi este ceva normal. Însă fotografiile cu un conținut mai intim sau în care vă expuneți anumite părți ale corpului pot fi folosite dacă ajung în posesia persoanelor nepotrivite, pentru a fi șantajați - fetele sunt oarecum mai expuse în acest caz. De asemenea, chiar și distribuirea între voi a filmulețelor cu o anumită tentă poate la un moment dat să capete o latură penală. De aceea vă recomand să aveți grijă și foarte multă atenție cu ce persoane discutați în online și ce fișiere distribuiți.

2. Și sunteți de părere că legislația României este adaptată la cât de repede se dezvoltă tehnologia?

Da, cel puțin din punct de vedere al infracțiunilor informatice legislația noastră este adaptată, este bine racordată la convențiile europene, la nivel actual. E chiar bine reglementată, deci da. Nu avem probleme în aria aceasta.

3. Deci cum ați descrie rolul tehnologiei în domeniul în care lucrați?

Rolul tehnologiei în domeniul în care lucrăm este foarte important. Pe linia mea de muncă, a Poliției Transporturi, ne ajută, spre exemplu, imaginile surprinse de camerele de supraveghere video amplasate pe domeniul public, pentru că pot surprinde foarte bine momentul săvârșirii infracțiunii. Tehnologia în poliție este folosită și pe partea de investigare a infracțiunilor informatice, dar și pe partea de criminalistică, unde avem anumite softuri pe care le folosim în anchetă.

Tehnologia pentru domeniul în care lucrez este vitală deoarece ne ajută să ținem pasul cu cele mai noi metode de săvârșire a infracțiunilor.

4. Cu ce cazuri vă confrunțați cel mai frecvent?

Cazurile cu care ne confruntăm cel mai des la Poliția Transporturi sunt legate de persoanele care tranzitează zona noastră de competență, adică gările și aeroporturile, precum și zonele limitrofe acestora. De exemplu, sunt infractori care tranzitează zona, se urcă în trenurile de călători, profită de neatenția călătorilor, de faptul că oamenii dorm, iar bunurile sunt expuse, drept pentru care le fură.

Sunt persoane care profită de situații de acest gen și știu să se miște foarte rapid.

Infrațiunile pe care le întâlnim cel mai des în zona de competență a Poliției Transporturi sunt furturile, lovirile sau tâlhăriile. Tâlhăria este practic tot un furt, dar comis cu violență. Mai rar, pot fi întâlnite și infrațiunile care aduc atingere vieții private, precum agresiunile sexuale sau violurile.

5. Care este cel mai dificil caz pe care l-ați avut până în prezent?

Cel mai dificil caz pe care l-am avut până în prezent a fost cel al unei fete de 9 ani care fusese agresată sexual de un adult. Cazul a fost dificil prin prisma faptului că am fost pusă în situația de a audia victima, minora în vârstă de 9 ani, experiență cu totul nouă și pentru mine.

6. Ce părere aveți despre reacția opiniei publice față de jandarmi și polițiști?

Simt, ca și membru al Poliției, că în prezent opinia publică nu este una foarte bună despre forțele de ordine publică (poliție și jandarmi), datorită evenimentelor recente care au influențat această opinie și stare de fapt.

Personal, încerc să nu generalizez niciodată. Au fost evenimentele din data de 10 august, când au fost acuzați jandarmii că sunt violenți.

Trebuie să ne ferim de generalizare în orice sistem, nu doar în afaceri interne. Și în sistemul medical și în cel de învățământ sunt oameni care sunt profesioniști, care dau tot ce au mai bun la locul de muncă, dar sunt și oameni mai puțin interesați sau pregătiți – drept pentru care trebuie să tratăm fiecare situație în mod individual, ferindu-ne de generalizări: nu toți doctorii primesc mită, așa cum nici toți jandarmii nu dau cu spray lacrimogen în ochii oamenilor nevinovați.

Pentru a avea o imagine mai bună, sigur că și noi, forțele de ordine, trebuie să contribuim și să interacționăm poate mai mult cu populația, precum în activități ca aceasta în care interacționăm acum cu voi: sper și cred că va fi din ce în ce mai bine. De exemplu, efectele discuției noastre de azi fiind cu certitudine pozitive, voi mai departe o să duceți aceste efecte pozitive atât în familie, cât și în grupurile de prieteni. Ideea este să aveți încredere. Chiar dacă sunt atâtea cazuri care poate vă fac să aveți o altă părere despre noi, trebuie să știți că în poliție există oameni foarte bine pregătiți, oameni care sunt

dispuși să vă asculte dacă sunteți victima unei infracțiuni sau când aveți o problemă. Noi suntem în slujba voastră, în slujba cetățeanului, iar cei care fac meseria aceasta din plăcere, o vor face indiferent de situație, indiferent de opinia publică, indiferent cât de bine sau de prost plătiți ar fi.

Interviu acordat elevilor Liceului Teoretic „Avram Iancu”, Cluj-Napoca, în cadrul proiectului național „INTEGRITATE ȘI ALTRUISM ÎN ACTIVITATEA POLIȚIEI ROMÂNE”

Coordonator: prof. Ruxandra Diana Dragolea

Respondent: Ofițer de Poliție, instructor Drept Penal, Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan”, Cluj-Napoca **Reporteri: Baciui Andrei, Suciui Andrei**

1. Să începem cu începutul carierei dumneavoastră, chiar dacă suntem siguri că ați mai răspuns la această întrebare: Ce v-a determinat să deveniți reprezentant al Forțelor de Ordine?

A fost dorința mea încă din copilărie, motivat de spiritul de dreptate și ordine socială.

2. Vedem în acest an dificil cât de importantă, dar și cât de complexă și uneori riscantă este activitatea Poliției Române. Ce impact are acest domeniu al legii și ordinii asupra personalității unei persoane active în cariera dumneavoastră?

Personalitatea unui lucrător din M.A.I. se conturează încă de pe băncile școlii militare/de poliție. Fără disciplină, spirit justițiar și curaj din partea polițiștilor, legea și ordinea nu ar putea fi impuse într-o societate democratică.

3. Am ajuns la concluzia că societatea ar trebui să ofere mai mult sprijin celor care fie își riscă viața pentru noi, fie ne apără și încearcă să ne ajute. Cum se poate realiza acest deziderat?

În primul rând e nevoie de respect și înțelegere din partea societății. Nu este lipsită de importanță asigurarea condițiilor materiale și logistice pentru desfășurarea în bune condiții a misiunilor.

4. Discutam cu elevii Liceului Teoretic Avram Iancu despre faptul că dumneavoastră aveți contact direct și constant cu latura negativă a oamenilor. Cum se explică atunci paradoxul viziunii pozitive, a aprecierii omenirii dovedite de faptul că lucrați permanent pentru societate? Cum vă afectează acest contact cu dimensiunea întunecată a oamenilor? Este un risc asumat încă de la începutul carierei. Dacă nu ar exista „dimensiunea întunecată a oamenilor”, nu ar mai fi nevoie de polițiști pe străzi.

5. Cum ați descrie perioada de pregătire prin care ați trecut pentru a ajunge unde sunteți acum? Se împlinesc, acum în 2020, 20 de ani de la admiterea în Academia de Poliție. Perioada de pregătire a fost una tentantă, grea, cu sacrificii, dar și cu multe satisfacții profesionale.

6. V-a inspirat o persoană anume, o carte, un film sau o situație concretă în opțiunea dumneavoastră pentru cariera pe care o aveți în prezent?

Da, cred că fiecare avem modele în eroii din filme, cărți sau chiar din viața cotidiană. La momentul pregătirii pentru academia de poliție era un serial, „Justiție militară”, în care mă fascina istețimea protagonistului.

7. Am aflat recent de la colegii dumneavoastră cât de complexă este pregătirea unei persoane tinere care se dedică acestui domeniu. Ce amintiri aveți din perioada studiilor și pregătirii dumneavoastră?

Peste 60 de examene obligatorii în cei 4 ani de academie (2000-2004), la care se adaugă examenele de grad în arte marțiale și participările la sesiunile de comunicări științifice.

8. Tot din perspectivă cronologică, care ar fi schimbările majore pe care le-ați detectat în evoluția societății pe parcursul carierei dumneavoastră? Ce aspecte s-au schimbat cel mai mult?

Din păcate, regimul democratic nu cred că a fost unul de bun augur pentru poporul român și această degradare socială s-a simțit și în lipsa respectului față de instituțiile statului. Totodată, Poliția, ca instituție de siguranță și ordine publică, nu a cunoscut o „upgradare” similară altor instituții publice sau private.

9. Vă rugăm să ne povestiți despre un moment în care ați avut ocazia de a fi mulțumit(ă) de cariera dumneavoastră, care v-a făcut mândru/ mândră.

Absolvirea Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București în calitate de șef de promoție. Mândria cred că a fost mai mare din partea părinților și a celor care au crezut în mine.

10. Ce dificultăți întâmpină un reprezentant al Forțelor de Ordine în activitatea cotidiană și cum ar putea fi acestea ameliorate, sau măcar ținute sub control?

Dificultăți pot apărea la tot pasul, cu fiecare misiune sau acțiune neprevăzută. Pentru ameliorarea/combaterea stresului generat de aceste dificultăți este nevoie de calm, cumpătate, discernământ în alegerea celor mai bune decizii și cenzură emoțională.

11. Mulți colegi de-ai noștri sunt fascinați de realitatea pe care o vedem reprezentată în emisiunile britanice, americane sau chiar australiene și sud-africane dedicate acțiunii poliției și serviciilor de intervenție rapidă, gen 48 Hours, Street Patrol sau Maximum Alert. Cât de similare sau mai bine zis cât de diferite sunt acestea de activitatea dumneavoastră?

Fiecare stat are propriile legi și atribuții specifice ce cad în sarcina polițiștilor. Similare sunt scopurile pe care le au polițiile fiecărui stat, dar metodele/procedurile de punere în aplicare pot să difere (de exemplu, uzul de armă sau folosirea forței este mai bine reglementată în legislația altor state).

12. Ce rol are tehnologia în domeniul în care lucrați? Ce domenii noi s-au adăugat carierei clasice de polițist(ă) în ultimii ani?

Tehnologia are un rol foarte important în îndeplinirea misiunilor polițienești (în domeniul judiciar, criminalistic, rutier, chiar și al pregătirii viitorilor polițiști). Studiarea unei limbi de circulație internațională, familiarizarea cu tehnologia modernă (folosirea unor baze de date, comunicarea on-line, procurarea unor mijloace de probă prin interceptări sau filmări care altădată erau de domeniul science-fiction etc.) și folosirea unor mijloace din dotare eficiente au fost și vor fi cerințele/provocările carierei de polițist.

13. Ce fel de persoană are șanse de a deveni reprezentant(ă) a Forțelor de Ordine? Ce calități și trăsături ne trebuie în acest domeniu?

Idealul profilului unui viitor polițist ar însemna verticalitate, probitate, altruism, demnitate, curaj și perseverență.

14. Ați avut ocazia să colaborați cu colegii dumneavoastră din alte țări? Dacă da, cum s-a desfășurat colaborarea și ce ne puteți împărtăși despre ea?

Da. Au fost experiențe interesante și constructive. Am putut observa seriozitatea în pregătire și nivelul de implicare individual pentru a dovedi profesionalismul în munca de poliție.

Dotarea materială a polițiștilor din alte state este net superioară nouă.

15. Ce ați sfătui pe o tânără sau un tânăr care dorește să urmeze o carieră în cadrul forțelor de ordine?

Să își analizeze foarte atent opțiunile și să fie conștient/ă că serviciul în cadrul forțelor de ordine, este mai mult decât o meserie, este un mod de viață, cu care ajungi să te identifice (sângele devine albastru...).

16. Ce aspecte ale domeniului dumneavoastră nu sunt cunoscute în mod normal publicului și considerați că ar trebui conștientizate, aflate?

În spatele fiecărei activități/misiuni polițienești stă munca titanică a unor polițiști care-și dedică poate ani din viața lor pentru succesul misiunilor.

17. Meseria de criminalist necesită sacrificii în viața personală? Ce trăsături de personalitate credeți că ar fi benefice unui criminalist, respectiv care ar fi cele care ar împiedica succesul? Cu siguranță fiecare domeniu polițienesc necesită sacrificii (în special timp dedicat profesiei). Nu lucrez în domeniu, dar consider că atenția la detalii ocupă un loc foarte important în apanajul calităților unui criminalist.

18. Având în vedere libera circulație în cadrul Uniunii Europene, respectiv în condiții relativ ușoare oriunde pe glob, la care dintre infracțiuni considerați că este mai vulnerabilă România: trafic de persoane, contrabandă cu substanțe interzise sau terorism?

Dacă ar fi să fac un top al infracțiunilor grave enumerate de voi, ordinea ar fi: 1. contrabandă cu substanțe interzise (consum și trafic de droguri în rândul tinerilor); 2. trafic de persoane (cazurile de proxenetism, prostituție și trafic de carne vie nu ne onorează în multe țări din UE) și 3. terorism (încă nu reprezentăm un interes pentru grupări teroriste).

19. Dacă întrebările noastre nu au acoperit mesajul pe care doriți să ni-l transmiteți, vă rugăm să ne comunicați orice sfat sau informație pe care credeți că ar trebui să le cunoaștem.

Ar fi indicat să existe posibilitatea „voluntariatului” pentru a vedea real-time ce presupune munca unui polițist, riscurile la care se expune, atitudinea și reacția cetățenilor la apariția forțelor de ordine.

Felicitări pentru interesul și preocuparea de a deveni parte a forțelor de ordine!

Interviu acordat elevilor Liceului Teoretic „Avram Iancu”, Cluj-Napoca, în cadrul proiectului național „INTEGRITATE ȘI ALTRUISM ÎN ACTIVITATEA POLIȚIEI ROMÂNE”

Coordonator: prof. Ruxandra Diana Dragolea

Respondent: Instructor Limbi străine și comunicare, Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan”, Cluj-Napoca **Reporteri: Farcaș Paula, Suciu Andrei**

1. Să începem cu începutul carierei dumneavoastră, chiar dacă suntem siguri că ați mai răspuns la această întrebare: Ce v-a determinat să deveniți reprezentant al Forțelor de Ordine? Eu provin din sursă externă. Nu am absolvit principalele mele studii în cadrul instituțiilor de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne. Așa s-a întâmplat. Cred, totuși, că așa trebuia să se întâmple.
2. Vedem în acest an dificil cât de importantă, dar și cât de complexă și uneori riscantă este activitatea Poliției Române. Ce impact are acest domeniu al legii și ordinii asupra personalității unei persoane active în cariera dumneavoastră?

Activitatea este riscantă în fiecare zi. Domeniul ordinii și al legii nu ar trebui să aibă un impact anume asupra personalității lucrătorului, dacă vorbim de omul potrivit la locul potrivit. Altfel, tainele profesiei le descoperim cu adevărat după terminarea studiilor, după începerea vieții profesionale. Dacă s-ar întâmpla să ne fie greu, avem toate motivele din lume să ne adunăm forțele și să depășim obstacolele. Să devenim așa cum se așteaptă să fim (într-un procent). Ar fi ideal să dovedim că putem fi mai buni, sau că putem afla în lăuntrul nostru curaj și puteri de care nu eram conștienți.

3. Am ajuns la concluzia că societatea ar trebui să ofere mai mult sprijin celor care fie își riscă viața pentru noi, fie ne apără și încearcă să ne ajute. Cum se poate realiza acest deziderat?

Cine vrea să ne ajute, este binevenit să o facă, atunci când situația ar cere-o. Vor fi tot timpul câteva categorii de persoane. Dintre aceste categorii, măcar cei care nu ne ajută, să nu ne încurce. Oamenii se vor alege, întâmplările îi cern pe cei buni, iar pe ceilalți îi vom simți noi cu ușurință. Ține de experiență, de fler, de calitățile pe care trebuie să le aibă un bun polițist. Cei care oferă sprijin, fac acest lucru pentru că înțeleg că și noi suntem oameni, în cele mai multe privințe suntem egali lor, și fără colaborare nu apar rezultatele așteptate.

4. Discutam cu elevii Liceului Teoretic „Avram Iancu” despre faptul că dumneavoastră aveți contact direct și constant cu latura negativă a oamenilor. Cum se explică atunci paradoxul viziunii pozitive, a aprecierii omenirii dovedite de faptul că lucrați permanent pentru societate? Cum vă afectează acest contact cu dimensiunea întunecată a oamenilor?

S-ar putea să ajungi să fii mai suspicios, mai rezervat în a garanta pentru oameni, mai practic; în același timp, înveți să negociezi situații și să înțelegi comportamente; comportamente

antisociale provocate de factori interni/externi. Surpriză însă, nu suntem de acord cu aceste comportamente. Nici în timpul serviciului, nici în timpul liber. Sancțiunile pe care le pot aplica, consideră tu, cetățeanule, că vin din partea societății.

5. Cum ați descrie perioada de pregătire prin care ați trecut pentru a ajunge unde sunteți acum? Perioada a fost una frumoasă. De la început, 1994, până în prezent. Perioada este una frumoasă. Cum aș putea să nu mă mai pregătesc?! Pregătirea trebuie să fie una continuă.

6. V-a inspirat o persoană anume, o carte, un film sau o situație concretă în opțiunea dumneavoastră pentru cariera pe care o aveți în prezent?

Nu de la început, dar în timp. Să aveți răbdare! Va fi la fel și în cazul vostru. În timp... După cum spuneam, da, am descoperit cărți, cred că și filme, sigur și câteva persoane - care m-au îmbogățit și m-au transformat. Georges Simenon, Agatha Christie, Tudorel Butoi, Traian Tandin, Adrian Majuru etc...

7. Tot din perspectivă cronologică, care ar fi schimbările majore pe care le-ați detectat în evoluția societății pe parcursul carierei dumneavoastră? Ce aspecte s-au schimbat cel mai mult?

Evoluția societății este evidentă. Răul vine la pachet cu binele. Dintotdeauna. Dacă îmi permiteți, "it takes all kinds to make a world" - Georges Simenon. Obiectele de lângă noi sunt diferite; lumea materială este mai colorată, mai interesantă, mai variată. Lumea din noi se schimbă mult mai greu. Sub foarte multe aspecte, suntem aceiași. Dintotdeauna.

8. Ce poate face societatea pentru a susține, cât se poate, activitatea Poliției?

Cine și ce dificultate să țină sub control? De fapt, știu. Am un răspuns fix, pe care îl cunoașteți deja. Dacă fiecare dintre noi își îndeplinește atribuțiile cât poate de bine, înseamnă că lucrurile, la nivelul societății/ministerului, se pot îndrepta spre un făgaș normal și pot compune o existență în care răul nu domină, ci este ținut sub control.

9. Ce fel de persoană are șanse de a deveni reprezentant(ă) a Forțelor de Ordine? Ce calități și trăsături ne trebuie în acest domeniu?

Multe persoane au șansa de a deveni reprezentanți ai Forțelor de Ordine. Trebuie să aibă anumite calități și trăsături, este adevărat, dar nu este ceva imposibil. Vorbim despre chestiuni normale, pentru oameni din jurul nostru. Sincer? Multe calități, multe măști, în sensul bun al cuvântului, mai multe vieți într-una singură.

10. Ce părere aveți despre schimburile de experiență cu polițiști din alte țări?

Colaborarea de acest tip este oricând foarte interesantă. Colegii noștri din alte țări sunt dornici să ne arate ce știu ei să facă, ce au ei în cadrul instituțiilor lor, ca logistică, și nu ne ascund problemele pe care le întâmpină zilnic. Atât cât putem cunoaște un om/un polițist într-o

săptămână de schimb de experiență, portretul general ar fi: seriozitate, multă muncă, pasiune pentru ceea ce fac. Ne asemănăm.

11. Ce ar trebui să facă tinerii care doresc să urmeze o carieră similară cu a dumneavoastră?

Să muncească în fiecare zi pentru a parcurge lin toate etapele necesare îndeplinirii cu succes a obiectivului propus.

12. Având în vedere libera circulație în cadrul Uniunii Europene, respectiv în condiții relativ ușoare oriunde pe glob, la care dintre infracțiuni considerați că este mai vulnerabilă România: trafic de persoane, contrabandă cu substanțe interzise sau terorism?

În mod sigur, la primele două. Deja e suficient. Ar fi fost prea frumos să vorbim doar de o vulnerabilitate din trei, dar nu este cazul. Feriți-vă de traficanții de persoane, de traficanții de droguri! Implicați-vă în prevenire!

Interviu acordat elevilor Liceului Teoretic „Avram Iancu”, Cluj-Napoca, în cadrul proiectului național „INTEGRITATE ȘI ALTRUIISM ÎN ACTIVITATEA POLIȚIEI ROMÂNE”
Coordonator: prof. Ruxandra Diana Dragolea

Respondent: Ofițer de Poliție, Instructor de Criminalistică, Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan”, Cluj-Napoca **Reporteri: Farcaș Paula, Suciu Andrei**

1. Să începem cu începutul carierei dumneavoastră, chiar dacă suntem siguri că ați mai răspuns la această întrebare: Ce v-a determinat să deveniți reprezentant al Forțelor de Ordine? Am considerat că este o profesie care joacă un rol decisiv în siguranța și echilibrul societății, la care de asemenea am dorit să îmi aduc contribuția.
2. Vedem în acest an dificil cât de importantă, dar și cât de complexă și uneori riscantă este activitatea Poliției Române. Ce impact are acest domeniu al legii și ordinii asupra personalității unei persoane active în cariera dumneavoastră?

În scurt timp se formează abilitatea de a rămâne polițist și de a fi vigilent 24/24, 7/7, indiferent de locul în care te afli. Nu te poți deconecta total la ieșirea din program.

3. Am ajuns la concluzia că societatea ar trebui să ofere mai mult sprijin celor care fie își riscă viața pentru noi, fie ne apără și încearcă să ne ajute. Cum se poate realiza acest deziderat? Prin dezvoltarea spiritului civic al fiecărui cetățean, prin conștientizarea faptului că polițistul se află în sprijinul acestuia, prin promovarea activităților poliției. Din păcate sunt promovate cu preponderență știrile negative, care, de cele mai multe ori, distorsionează realitatea.
4. Discutam cu elevii Liceului Teoretic „Avram Iancu” despre faptul că dumneavoastră aveți contact direct și constant cu latura negativă a oamenilor. Cum se explică atunci paradoxul viziunii pozitive, a aprecierii omenirii dovedite de faptul că lucrați permanent pentru societate? Cum vă afectează acest contact cu dimensiunea întunecată a oamenilor?

Interacționăm cu latura negativă a oamenilor doar în anumite situații. Ne interesează concret ce au făcut anumiți oameni în anumite momente. În acele momente suntem concentrați strict pe cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzelor și pentru aflarea adevărului.

5. Cum ați descrie perioada de pregătire prin care ați trecut pentru a ajunge unde sunteți acum? Benefică, utilă, având rolul de a mă forma atât profesional, cât și personal.
 6. V-a inspirat o persoană anume, o carte, un film sau o situație concretă în opțiunea dumneavoastră pentru cariera pe care o aveți în prezent?
- Nu, pur și simplu a fost o opțiune personală care nu a venit de undeva anume.
7. Am aflat recent de la colegii dumneavoastră cât de complexă este pregătirea unei persoane tinere care se dedică acestui domeniu. Ce amintiri aveți din perioada studiilor și pregătirii dumneavoastră?

Amintiri plăcute, frumoase, cu multe informații noi, tehnice, care s-au dovedit ulterior foarte utile.

8. Tot din perspectivă cronologică, care ar fi schimbările majore pe care le-ați detectat în evoluția societății pe parcursul carierei dumneavoastră? Ce aspecte s-au schimbat cel mai mult?

Evoluția societății românești evidențiază faptul că, deși s-au intensificat măsurile și intervențiile instituțiilor publice împotriva faptelor de criminalitate, se constată, în continuare, o multiplicare într-un timp relativ scurt a faptelor ilicite comise.

9. Vă rugăm să ne povestiți despre un moment în care ați avut ocazia de a fi mulțumit(ă) de cariera dumneavoastră, care v-a făcut mândru/ mândră.

Au fost mai mute momente în care m-am simțit mândru că sunt polițist, în urma identificării autorilor unor infracțiuni cu pericol social ridicat, cum ar fi infracțiunile contra persoanei (omor, tâlhărie etc).

10. Ce dificultăți întâmpină un reprezentant al Forțelor de Ordine în activitatea cotidiană și cum ar putea fi acestea ameliorate, sau măcar ținute sub control?

Majoritatea dificultăților se datorează lipsei sau vechimii unor mijloace tehnice din dotare, actualizate la problemele societății în anul 2020, iar uneori datorită legislației ambigue.

11. Mulți colegi de-ai noștri sunt fascinați de realitatea pe care o vedem reprezentată în emisiunile britanice, americane sau chiar australiene și sud-africane dedicate acțiunii poliției și serviciilor de intervenție rapidă, gen 48 Hours, Street Patrol sau Maximum Alert. Cât de similare sau mai bine zis cât de diferite sunt acestea de activitatea dumneavoastră?

Sunt similare, diferă doar faptul că nimic nu este regizat, iar imprevizibilul joacă un rol foarte important.

12. Ce rol are tehnologia în domeniul în care lucrați? Ce domenii noi s-au adăugat carierei clasice de polițist(ă) în ultimii ani?

Sub raport științific, principalele obiectivele ale Poliției Române sunt centrate pe elaborarea de metode și procedee tehnice de cercetare a urmelor infracțiunii, precum și pe adaptarea altor metode aparținând științelor exacte la necesitățile sarcinilor de lucru. În acest sens, informatica, prin partea de hardware, dar mai ales prin cea de software, a făcut posibilă exploatarea unor date informatice cum ar fi cele rezultate din înregistrările efectuate de camerele video de supraveghere, tot mai des întâlnite în societatea noastră.

13. Ce fel de persoană are șanse de a deveni reprezentant(ă) a Forțelor de Ordine? Ce calități și trăsături ne trebuie în acest domeniu?

O persoană care are anumite calități, cum ar fi seriozitatea, responsabilitatea, capacitatea de a lua decizii în momente critice și cu respect față de litera legii.

14. Ați avut ocazia să colaborați cu colegii dumneavoastră din alte țări? Dacă da, cum s-a desfășurat colaborarea și ce ne puteți împărtăși despre ea?

Da, în cariera de polițist am participat la cursuri de pregătire și schimburi de experiență cu polițiști din alte țări și, odată depășită bariera lingvistică, am ajuns la concluzia că se lucrează similar, în funcție de legislația și dotarea fiecărei țări.

15. Ce ați sfătui pe o tânără sau un tânăr care dorește să urmeze o carieră în cadrul forțelor de ordine?

Să ia contact cu cât mai multe ramuri/specializări ale Poliției Române și să-și găsească domeniul care i se potrivește și ar putea să-i aducă satisfacții profesionale, ulterior să nu sară anumite etape esențiale în dezvoltarea socio-profesională a unui polițist.

16. Ce aspecte ale domeniului dumneavoastră nu sunt cunoscute în mod normal publicului și considerați că ar trebui conștientizate, aflate?

Din momentul depunerii jurământului militar acționăm doar în spiritul și litera legii și, din păcate, de multe ori, publicul analizează moralitatea/imoralitatea unor situații și acțiuni întreprinse de reprezentanții forțelor de ordine. Consider că reprezentanții forțelor de ordine ar trebui să beneficieze de prezumția de legalitate a activităților desfășurate, din partea cetățenilor.

17. Meseria de criminalist necesită sacrificii în viața personală? Ce trăsături de personalitate credeți că ar fi benefice unui criminalist, respectiv care ar fi cele care ar împiedica succesul? Plecând de la maxima „Cercetarea la Fața Locului este nelimitată în timp și spațiu“, consider că singurul sacrificiu în viața personală ar fi lipsa predictibilității petrecerii timpului liber. Principalele trăsături de personalitate benefice unui criminalist ar fi organizarea, motivația, concentrarea pe obiective, aplecarea către multi-tasking și, nu în ultimul rând, un criminalist de succes trebuie să fie un foarte bun autodidact. Un criminalist nu ar trebui să fie grăbit, superficial, să aibe prejudecăți, lucruri care ar putea duce la formare unor ipoteze false, implicit ar împiedica succesul.

18. Având în vedere libera circulație în cadrul Uniunii Europene, respectiv în condiții relativ ușoare oriunde pe glob, la care dintre infracțiuni considerați că este mai vulnerabilă România: trafic de persoane, contrabandă cu substanțe interzise sau terorism?

În condițiile crizei sanitare și a celei economico-financiare, consider că România ar fi mai vulnerabilă în fața contrabandei și a traficului de persoane.

19. Dacă întrebările noastre nu au acoperit mesajul pe care doriți să ni-l transmiteți, vă rugăm să ne comunicați orice sfat sau informație pe care credeți că ar trebui să le cunoaștem.

Vă invităm să fiți prezenți într-un număr cât mai mare la evenimentele de promovare a profesiei de polițist organizate cu ocazia unor diferite evenimente (Ziua Porților Deschise, Școala Altfel, Noaptea Companiilor), unde aveți ocazia să luați contact direct cu unele activități care se desfășoară în cadrul Poliției Române.